

Homilia del Papa Joan Pau II a la canonització

El Sant Pare va recordar als assistents presents a la plaça de Sant Pere la necessitat d'elevare el món cap a Déu i transformar-lo des de dins.

22/10/2002

“Els que són guiats per l'Esperit de Déu, aquests són fills de Déu” (*Rm* 8, 14). Aquestes paraules de l'Apòstol Pau que acaben de ressonar en la nostra assemblea ens ajuden a

entendre millor el significatiu missatge de la canonització, avui, de Josepmaria Escrivà de Balaguer. Ell es va deixar portar dòcilment per l'Esperit, convençut que només així es pot complir en plenitud la voluntat de Déu.

Aquesta veritat fonamental cristiana era un motiu recurrent en la seva predicació. En efecte, no cessava de convidar els seus fills espirituals a invocar l'Esperit Sant perquè la vida interior, és a dir, la vida de relació amb Déu, i la vida familiar, professional i social, feta de petites realitats terrenals, no estiguessin separades, sinó que constituïssin una única existència “santa i plena de Déu”. “A aquest Déu invisible —va escriure—, el trobem en les coses més visibles i materials” (*Converses amb Monsenyor Escrivà de Balaguer*, núm. 114).

Actual i urgent és també avui aquest ensenyament seu. El creient, en virtut del baptisme que l'incorpora a Crist, està cridat a establir amb el Senyor una ininterrompuda relació vital.

“El Senyor-Déu va prendre l'home i el va posar al jardí de l'Edèn perquè el conreés i el guardés” (*Gn 2, 15*). El Llibre del Gènesi, com hem escoltat en la primera Lectura, ens recorda que el Creador ha confiat la terra a l'home, perquè la ‘treballés’ i ‘cuidés. Els creients actuant en les diverses realitats d'aquest món, contribueixen a realitzar aquest projecte diví universal. El treball i qualsevol altra activitat, portada a terme amb l'ajuda de la Gràcia, es converteixen en mitjans de santificació quotidiana.

“La vida habitual d'un cristià que té fe —acostumava a afirmar Josepmaria Escrivà—, quan treballa o descansa, quan resa o quan dorm,

en tot moment, és una vida en la qual Déu sempre és present”

(Meditacions, 3 de març de 1954).

Aquesta visió sobrenatural de l'existència obre un horitzó extraordinàriament ric de perspectives salvífiques, perquè, també en el context només aparentment monòton del normal esdevenir terreny, Déu es fa proper a nosaltres i nosaltres podem cooperar al seu pla de salvació. Per tant, es comprèn més fàcilment, allò que afirma el Concili Vaticà II, és a dir, que “el missatge cristià no aparta els homes de la construcció del món [...], sinó que els obliga més a portar a terme això com un deure” (*Gaudium et spes*, 34).

Elevar el món cap a Déu i transformar-lo des de dins: heus aquí l'ideal que el Sant Fundador us indica, estimats Germans i Germanes que avui us alegreu per la seva elevació a la glòria dels altars. Ell

continua recordant-vos la necessitat de no deixar-vos atemorir davant una cultura materialista, que amenaça de dissoldre la identitat més genuïna dels deixebles de Crist. Li agradava reiterar amb vigor que la fe cristiana s'oposa al conformisme i a la inèrcia interior.

Seguint les seves petjades, difoneu en la societat, sense distinció de raça, classe, cultura o edat, la consciència que tots som cridats a la santedat. Esforceu-vos per ser sants vosaltres mateixos, en primer lloc, cultivant un estil evangèlic d'humilitat i servei, d'abandonament en la Providència i d'escolta constant de la veu de l'Esperit. D'aquesta manera, sereu “sal de la terra” (cf. *Mt* 5, 13) i brillarà “la vostra llum davant dels homes, perquè vegin les vostres bones obres i glorifiquin el vostre Pare que està en els cels” (ibíd. 5, 16).

Certament, no falten incomprendions i dificultats per a qui intenta servir amb fidelitat la causa de l'Evangelí. El Senyor purifica i modela amb la força misteriosa la Creu a tothom qui crida a seguir-lo; però en la Creu – repetia el nou Sant - trobem llum, pau i goig: *Lux in Cruce, requies in Cruce, gaudium in Cruce!*

Des que el set d'agost de mil nou-cents trenta-un, durant la celebració de la Santa Missa, ressonaren en la seva ànima les paraules de Jesús: “quan sigui aixecat de la terra, atrauré a tothom cap a mi” (Jn 12, 32), Josepmaria Escrivà va comprendre més clarament que la missió dels batejats consisteix a elevar la Creu de Crist sobre tota realitat humana, i va sentir que sorgia del seu interior la crida apassionant a evangelitzar tots els ambients. Va acollir llavors sense vacil·lar la invitació feta per Jesús a l'apòstol Pere i que fa poc ha

ressonat en aquesta Plaça: “Duc in altum!”. Ho va transmetre a tota la seva Família espiritual, perquè oferís a l'Església una aportació vàlida de comunió i servei apostòlic. Aquesta invitació s'estén avui a tots nosaltres. “Rema mar endins —ens diu el diví Mestre— i llanceu les xarxes per la pesca” (*Lc 5, 4*).

Per portar a terme una missió tan comprometedora fa falta, tanmateix, un incessant creixement interior alimentat per l'oració. Sant Josepmaria fou un mestre en la pràctica de l'oració, que ell considerava una “arma” extraordinària per redimir el món. Aconsellava sempre: “Primer, oració; després, expiació; en tercer lloc, molt en «tercer lloc», acció” (*Camí, 82*). No és una paradoxa, sinó una veritat perenne: la fecunditat de l'apostolat es troba sobretot en l'oració i en una vida sacramental intensa i constant. Aquest és, en el fons, el secret de la

santedat i del vertader èxit dels sants.

Que el Senyor us ajudi, estimadíssims germans i germanes, a acollir aquesta exigent herència ascètica i evangelitzadora! Que us sostingui Maria, a qui el Sant Fundador invocava com *Spes nostra, Sedes Sapientiae, Ancilla Domini!*

Que la Mare de Déu faci de cadascun de nosaltres un testimoni autèntic de l'Evangelí, disposat a donar en tot lloc una generosa contribució a l'edificació del Regne de Crist! Que ens siguin d'estímul l'exemple i els ensenyaments de Sant Josepmaria, per què, a la fi del nostre pelegrinatge terrenal, puguem també nosaltres participar en la benaurada herència del Cel! Allí, juntament amb els àngels i tots els sants, contemplarem el rostre de Déu i cantarem la seva glòria per tota l'eternitat!

PDF Homilia del Papa Joan Pau II a la
canonització

06 d'octubre de 2002

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/homilia-del-
papa-joan-pau-ii-a-la-canonitzacio/](https://opusdei.org/ca-es/article/homilia-del-papa-joan-pau-ii-a-la-canonitzacio/)
(27/03/2025)